

[Arbejdsministeren]

Jeg er helt enig i, at vi ikke mere lever i industrialiseringens tidsalder, og jeg mener i øvrigt i allerhøjeste grad, at lovforslaget er et udtryk for, at vi i det danske samfund er på vej mod en mere fleksibel struktur, og det giver sig altså også udtryk i lovforslaget, som det ligger her.

Jeg har ikke til hensigt at forringe arbejdet omkring arbejdsløshedsproblemerne. Der bliver nedsat dette specielle udvalg til afløsning af Landsarbejdsnævnets Arbejdsudvalg. Vi har sammen med parterne haft nogle drøftelser om, hvad der hører hjemme det ene sted, og hvad der hører hjemme det andet sted. Der vil være fuldstændig åbnet op for, at man i det centrale arbejdsmarkedsråd kan tage spørgsmål op omkring arbejdsløshedsforsikringen, hvis der er et arbejdsmarkedspolitisk perspektiv i det, hvori jeg ikke mener, at de mere tekniske spørgsmål hører hjemme i det centrale arbejdsmarkedsråd.

Personsammensætningen synes jeg også vi skal vende tilbage til under udvalgsarbejdet, det er jeg i hvert fald meget åben over for.

Med hensyn til hr. Niels Højland fra Fremskridtspartiet noterede jeg mig, at Fremskridtspartiet var positiv over for hovedtankerne i forslaget. Man konstaterede, at der er tale om en forenkling i forhold til det nuværende system, men man kunne godt have ønsket fra Fremskridtspartiets side en yderligere forenkling, end der er lagt op til i forslaget.

Jeg kan da godt røbe, at det ville jeg såmænd ikke være særlig fremmed over for, men jeg har følt det nødvendigt at tage vidtgående hensyn til de ønsker, parterne har fremført under det forberedende arbejde. Derfor står jeg fuldt ud bag det forslag, der ligger her nu, men man kunne godt forestille sig en endnu mere enkel struktur.

Forslaget er i øvrigt indrettet sådan, at hvis vi kan tale os til rette om det regeringen eller ministeren og parterne imellem, ja så er der mulighed for, at man kommer frem til en yderligere forenkling, uden at man skal til at lave selve lovforslaget om.

Over for fru Mimi Jakobsen og fru Lone Dybkjær – som jeg forstod var både nye ordførere og veteraner inden for området – takker og kvitterer jeg for de positive ord, der kom om forslaget. Jeg mener, begge ordførere gav udtryk for, at der var behov for, at man analyserede en række spørgsmål under udvalgsarbejdet. Det er klart, at det er vi meget indstillet på.

Begge ordførere var også, så vidt jeg opfattede det, inde på spørgsmålet: Jamen er det det mest centrale lige nu? Jeg tror, det var fru Lone Dybkjær, der sagde, at Det Radikale Venstre er mere optaget af aktiveringspakken, altså lovforslag nr. L 18. Jeg kan da sige, at jeg også er meget optaget af aktiveringspakken, og vi har absolut til hensigt at sætte gang i forhandlingerne om dette. Men det skal i øvrigt ikke forhindre, at man gennemfører et fornuftigt forslag, hvad jeg mener dette er.

Hr. Glønborg roste forslaget – jeg er lige ved at sige mere, end jeg selv ville skrive under på.

Jeg har kommenteret, at hr. Glønborg sagde, at hvis vi skulle starte forfra, var det nok forslagens model, vi ville lægge frem. Det kan vi jo ikke vide, for vi starter jo ikke forfra, og vi kan ikke uden videre løsrive os fra det system, som vi alle har levet os ind i.

Dette er efter min bedste overbevisning et lovforslag, som modsvarer de krav, samfundet må stille til vores arbejdsmarkedets politiske instrumenter i 1991 og årene fremefter. Derfor håber jeg på – jeg er også overbevist om, at det vil kunne lade sig gøre – at det vil være muligt for os, inden vi tager på sommerferie, at få vedtaget dette lovforslag, når vi nu for alvor får taget hul på de enkelte problemstillinger i Arbejdsmarkedsudvalget.

Bakholt (S):

Jeg har først lyst til at sige til den konservative ordfører, fru Pia Christmas-Møller, at det ikke er udtryk for surhed fra vores side, når vi kritiserer forslaget. Jeg var endda overordentlig konstruktiv. Fru Pia Christmas-Møller sagde, at hun håbede, Socialdemokratiet ville være konstruktiv i den kommende debat. Det var jeg. Jeg sluttede nemlig af med at sige – nu vil jeg godt citere:

Det, der er brug for, er en langt større arbejdsmarkedspolitisk indsats. I den sammenhæng må der foretages en analyse af behovet for en ny, sammenhængende og mere effektiv styring af arbejdsmarkedet og uddannelsesforanstaltninger, der omfatter samtlige områder.

Altså det, vi meget gerne vil, er, at vi starter i den rigtige ende, og det er at diskutere arbejdsmarkedspolitikken og uddannelsespolitikken indhold, og hvad det er, vi sætter i gang. Og når vi har fastlagt det, så kan man begynde at overveje, hvad det er for styringsinstrumenter, vi